

Meditacije: Pepelnica

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi na početku korizmenog vremena.

14.02.2024.

- Korizma – vrijeme obraćenja
- Molitva, milostinja i post
- Neprestano vraćanje u Očev dom

„TI, GOSPODINE, ljubiš sva bića, i ne mrziš ni jedno koje si stvorio. Blago kažnjavaš prestupnike, koriš ih i

opominješ za grijehе njihove, da se ostave zloće, jer ti si Bog naš.” [1] Ove riječi iz Knjige Mudrosti, koje odzvanjaju na početku današnje mise, otvaraju vrata korizmenom vremenu.

Tijekom liturgijskog slavlja pristupit ćemo svećeniku i pognuti glavu kako bismo primili pepeo. Prisjetit ćemo se Isusova poziva: „Obratite se i vjerujte Evandjelju”, te upozorenja iz Knjige Postanka: „Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah vratiti.” Ovaj obred snažno nas podsjeća na krhkost života. Ipak, preko njega otkrivamo nježnost našeg Boga koji nas traži. Sveti Josemaría rekao je: „Ponekad korizmena liturgija, sa svojim naglaskom na posljedicama čovjekova napuštanja Boga, sugerira tragediju, ali to nije kraj. Bog ima posljednju riječ – riječ spasenja i milosrdne ljubavi, riječ našeg božanskog sinovstva.” [2]

U određenim trenucima života postajemo svjesniji vlastite krhkosti: obiteljski ili poslovni problemi, zdravstvene poteškoće, neočekivani događaji; osobito kad osjetimo stvarnost grijeha u sebi. Sve nas to može navesti da pomislimo kako smo samo „prah i pepeo”. Ali naša vjera donosi uvjerenje da je Božje milosrđe veće. Usred naših ograničenja, uvijek možemo pjevati riječi psalma: „Puna je zemlja dobrote Gospodnje” (Ps 33,5). Bog je tako strpljiv da, kada se udaljimo od Njega, u našim srcima budi čežnju za izgubljenom ljubavlju. Korizma je dobro vrijeme da nas ta čežnja povede prema obraćenju, povratku u Očev dom kako bismo ponovno iskusili njegovu nježnost.

BOŽJE MILOSRĐE uvijek nas okružuje, no ponekad na to zaboravljamo. Isus u Evandjelju

podsjeca da Božji milosrdni pogled uvijek bdije nad nama. Dok nam objašnjava kako davati milostinju, moliti i postiti, Gospodin nas upozorava da to ne činimo samo kako bismo zadivili druge; tada zaboravljamo na Boga i naša djela gube smisao. Bog vidi „u skrovitosti” (usp. *Mt 6,4*). On osluškuje intimu našeg srca. Korizma je prilika da prestanemo živjeti okrenuti prema van, te negujemo unutarnji duh koji nas potiče da ljude i stvari gledamo nadnaravnim pogledom.

„Duhovno sazrijevamo kad se obraćamo Bogu, a obraćenje se postiže kroz molitvu, post i milostinju, ako su dobro shvaćeni. Ne radi se samo o skupu privremenih 'praksi', već stalnom stavu koji daje trajni oblik našem obraćenju. Iako liturgijsko vrijeme Korizme traje samo četrdeset dana u godini, uvijek se moramo truditi približiti se Bogu.

Zato je potrebno neprestano obraćenje.”[3]

Put molitve, milostinje i posta, prilagođen našim osobnim okolnostima, pomaže nam tijekom ovih dana uzdići pogled.

„Posvećujući više vremena molitvi, omogućujemo svome srcu da otkrije tajne laži kojima obmanjujemo sami sebe kako bismo konačno pronašli utjehu u Bogu. Post nas budi, čini nas pozornijima prema Bogu i bližnjemu i ponovno oživljava u nama želju za vršenjem Božje volje.”[4]

„KAD RAZMIŠLJAMO o izgubljenom sinu, shvaćamo da je i za nas vrijeme povratka Ocu. Poput tog sina, i mi smo zaboravili poznat miris doma, rasuli dragocjeno nasljedstvo na nevažne stvari i završili praznih ruku i nesretnog srca. Pali smo,

poput male djece koja neprestano padaju, koja pokušavaju hodati ali stalno posrću i povremeno im treba otac da ih podigne.”[5]

Shvaćanje da Božje milosrđe ispunja zemlju, da je On otac koji nas neprestano čeka, ne potiče nas na pasivnost. Naprotiv, ljubav nas potiče na inicijativu pronalaska puta povratka Bogu, koji je sakrament Ispovijedi: „Očev oprost uvijek je prvo što nas podiže. Božji oprost, ispovijed, prvi je korak na našem povratku.”[6] U ispovijedi pronalazimo očinsko lice Boga koji nas hrabri i voli kao svoju djecu.

„Ljudski život,” rekao je sveti Josemaría, „na neki je način stalno vraćanje u Očev dom. Vraćamo se kroz skrušenost, kroz obraćanje srca koje znači želju za promjenom, čvrstu odluku da poboljšamo svoj život, a što se, stoga, očituje u žrtvi i darivanju sebe.”[7] Tijekom ove

Korizme, koja je put povratka u Očev dom i uspostavljanja bližeg odnosa s Njim, osjećamo prisutnost naše Gospe koja nas prati. U njezine ruke možemo položiti svoju želju za unutarnjim obraćenjem kako bismo dostojno proslavili Uskrsnuće njezina Sina.

^[1] Ulazna pjesma, Misa na Pepelnicu

^[2] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 66

^[3] Sveti Ivan Pavao II, Audijencija, 14. ožujka 1979.

^[4] Papa Franja, Poruka, 6. veljače 2018.

^[5] Papa Franjo, Homilija, 17. veljače 2021.

^[6] Ibid.

^[7] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*,
br. 64

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/
meditacije-pepelnica/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-pepelnica/) (8.08.2025.)